

enig med det ærede Medlem i de Bemærkninger, der er gjorte om dette Ændringsforslag i Betænkningen, og ogsaa i Hovedtrækkene er enig med ham i de Udtalelser, han har fremsat nu. Jeg ønsker dermed at fastslaa, at jeg ikke i eet og alt vil stille mig bag alle de Ord, som nu er fremsatte af ham for at motivere Ændringsforslaget, men principielt er der naturligvis den Enighed, der giver sig til Kende i Betænkningens Udtalelse. Der er navnlig et Punkt, hvor jeg føler mig foranlediget til at sige, at jeg ikke deler det ærede Medlems Anskuelse. Det er et Punkt, der i og for sig for mig ikke spiller nogen stor Rolle med Hensyn til selve Bankernes Likviditet, men da det blev omtalt af den sidste ærede Taler, er jeg nødt til at gøre et Par Bemærkninger derom. Det gælder Bankdækningsreglerne, idet jeg maa pointere, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem i hans Anskuelse om, at de britiske Bankdækningsregler er saa langt at foretrække for de tyske og de danske. Men jeg gør blot denne Bemærkning, for at man ikke skal opfatte det, som om der er Enighed paa dette Punkt, et Punkt, som jeg ikke mener har synderlig Forbindelse med det foreliggende Forslag. Jeg kunde maaske have Lov til at gøre opmærksom paa den Omstændighed, at Amerika efter den af det ærede Medlem omtalte Krise i 1907 netop gik over til lignende Bankdækningsregler, som Tyskland havde, og som Danmark nu har, i Stedet for at gaa over til det engelske System, hvad man formentlig maatte have gjort, hvis man havde lært saa forfærdelig meget af denne Krise med Hensyn til det engelske Systems Fortræffelighed. Men dette er, som sagt, noget, der kun meget periferisk berører dette Forslag, og jeg skal udover disse Bemærkninger ikke komme ind derpaa.

Ændringsforslag Nr. 7 er stillet af de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget og gaar ud paa, at Bankerne i Fremtiden ikke skal kunne belaae deres egne Aktier og ikke heller erhverve dem og henlægge dem som Basis. Vi mener, at naar der fastsættes Regler for, hvor stor Aktiekapitalen skal være, som Sikkerhed for, at Banken er i Stand til at klare sine Forpligtelser, saa maa man ogsaa sørge for, at denne Sikkerhed ikke svækkes ved, at

Banken ligger med sine egne Aktier enten som Ejendom eller som Pant for Laan. Det kan efter vor Mening kun svække Bankens Sikkerhed, og jeg ser ikke, at der i Virkeligheden er nogen som helst Begrundelse for, at en Bank skal kunne belaae sine egne Aktier; saa kunde den i Virkeligheden lige saa godt køre med en mindre Aktiekapital, saa vidste man da, hvor stor Sikkerheden var. Nu fingeres der en betydelig større Sikkerhed, end der er, idet Aktiekapitalen anføres at være saa og saa stor, men den er i Virkeligheden mindre, fordi Banken selv ligger med en Del af Aktierne. Vi mener, at naar der skal lovgives om Banker, bør man paa dette Omraade sørge for, at den Sikkerhed, der angives gennem Bankens Aktiekapital, virkelig ogsaa er til Stede, saa at disse Aktier ikke delvis ligger i Banken selv paa den ene eller den anden Maade. Vi stiller derfor Ændringsforslag Nr. 7 til § 12, der hindrer, at Bankerne i Fremtiden kan erhverve eller belaae egne Aktier.

Ændringsforslag Nr. 14 er ligeledes stillet af det socialdemokratiske Mindretal. Det gaar ud paa at skærpe de Regler, der i Lovforslaget findes om Ansvar for Revisorer, Bestyrelse og Direktion. Disse Regler findes i § 21, 4de og 5te Stykke. Det hedder i 4de Stykke om Revisorernes Ansvar: „Revisorerne er erstatningspligtige efter Lovgivningens almindelige Regler og kan i Tilfælde af grov Pligtforsømmelse eller Krænkelser af deres Tavshedspligt idømmes Bøder fra 100 til 2 000 Kr.“ Vi finder ikke, at der er nogen Grund til, at det kun skal være i Tilfælde af „grov“ Pligtforsømmelse, Revisorerne skal kunne idømmes Bøder. Vi finder, at det er nok, naar der overhovedet kan paavises Pligtforsømmelse, og derfor stiller vi et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Ordet „grov“ forsvinder, saaledes at Revisorerne skal staa til Ansvar for et Forhold, der er anerkendt som en Pligtforsømmelse. I Stykke 5 omhandles Ansvar for Bestyrelse og Direktion, og det hedder dér: „Medlemmer af en Banks Bestyrelse eller Direktion, der har gjort sig skyldige i Besvigelse eller grov Uorden overfor Banken, kan af Handelsministeren forlanges sat under Tiltale. Revisorer, der gør sig skyldige i Svig eller grov Forsømmelse, kan af Handels-